

בעזהש"ת

קונטרס

קריף ארויס פון שמוץ

דער קונטרס געבט עצות און חזק ווי אזוי ארויסצוקריכן גרינגערהייט פון די שמוץ אין וואס מען איז אריינגעפאלן. זעדער איד האט א האפענונג זיך אפצולאזן פון אלע סארט שלעכטס, ווערן אן ערליכער איד און האבן א גוטע און פרייליכע לעבן ברוחניות און בגשמיות.

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "צא מהבוץ" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס פּרעגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פּבוֹד קְדוּשַׁת מְרֵן מוֹהֲרַא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדוננו, מורינו ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו
און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעזהש"ת
דורך חסידי ברסלב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנס'י

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגראוו

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישלוב

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קריק אַרויס פון שמוץ

א

מיר שטייען שוין יעצט זייער נאנט צו די גאולה
שלימה, ווען דער אייבערשטער וועט אונז שיקן
משיח צדקנו און אונז אויסלייזן פון גלות. ווען
משיח וועט קומען וועט אראפקומען אַזא
ליכטיגקייט אויף דער וועלט, אז יעדער מענטש
וועט נאר זען דעם אייבערשטן, יעדער מענטש וועט
שפירן און זען אַז נאר דער אייבערשטער פירט

קריף אַרויס פון שמוץ

אַלעס, אַז עס איז גאַרנישט דא אויף דער וועלט
אויסער דעם אייבערשטן.

אַזוי ווי מיר האַלטן שוין אַזוי נאַנט צו דעם
גרויסן טאג, דעריבער פאַרלייגט זיך יעצט דער יצור
הרע מיט אַלע כּוחות, און בּרענגט אַראַפּ אויף דער
וועלט גאַר אַ גרויסער טונקלִקייט. מען זעט נישט
דעם אייבערשטן, מען שפּירט נישט דעם
אייבערשטן, און אַנשטאט דעם זעט מען נאַר אַלע
סאַרט עקלדיגע געמיינע אויסגעלאַסענע שמוץ און
בּלאַטע פון נאָרף. ליידער ווערן פּילע בּחורים און
אינגעלייט פאַרכאַפט אין דעם, און דאס בּרענגט
נאַכדעם אַז זיי זאַלן אויף אַנהויבן צו בּאַקומען
געדאַנקען פון פּפירות און אַפּיקורסות, מער נישט
צו גלייבן אין הייליגן באַשעפּער. אַזוי ווי חז"ל
זאָגן (בּרכות י"ב:): "אַחרי לּבּבְכֶם זֶה הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה

זָרָה, וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם זֶה הִרְהוּרֵי עֲבִירָה" - די צוויי
 זאכן גייען אינאיינעם, עס הויבט זיך אן ווען מען
 פאלט אריין אין געמיינע אויסגעלאסענע זאכן, און
 פון דארט גייט עס ווייטער צו מינות און כפירה.
 דאס איז דער וועג ווי אזוי דער יצר הרע ברענגט
 אריין א געפערליכע טונקלקייט אויף דער וועלט,
 פאר עס קומט שוין אט אט די גרויסע ליכטיגקייט
 פון משיח צדקנו.

ליידער איז דער דור היינט זייער שטארק
 געפאלן, די נסיונות זענען גאר שטארק און גרויס,
 איבעראל איז דא צו קויפן און באקומען, צו קוקן
 און זען, אלע סארט געמיינע עקלדיגע
 אויסגעלאסענע מאגאזינען, מאוויס און ווידאס,
 עס איז ליידער אזוי גרינג אנצוקומען צו זען אלע
 סארט שמוץ און עקל, אלע סארט עבירות און נאוף,

און דאס ציט אריין אידישע קינדער וועלכע קענען זיך נישט שטארקן אויף די גרויסע נסיונות, און דאס ברענגט זיי צו פאלן זייער שטארק מיט אלע סארט שמוציגע עבירות רחמנא לצלן.

איינמאל א מענטש פאלט אריין אין דעם, איז אים שוין זייער שווער צו טרעפן דעם וועג ארויס. איינמאל א מענטש האט שוין געשפירט דעם טעם פון שמוציגע עבירות, איז אים שוין זייער שווער זיך צו שיידן דערפון. חז"ל זאגן (אבות ד', ב') "עבירה גוררת עבירה" - איין עבירה שלעפט צו נאך עבירות. דאס איז געזאגט געווארן ביי אלע סארט עבירות, אבער גאר ספעציעל זעט מען דאס ביי שמוציגע עבירות פון נאוף.

כאטש וואס יעדער איד האט א הייליגע נשמה און ער דערמאנט זיך שטענדיג אז דאס איז נישט

דער ריכטיגער וועג, ער זעט און ער שפירט אז די אלע שמוץ אין וואס ער איז אריינגעפאלן מאכן אים נאר דערביטערט און פארזויערט, ער פארלירט דעם טעם אין זיין לעבן, פון דעסט וועגן האבן די עבירות אזא שטארקן כח, אז אפילו ווען דער מענטש ווייסט אליין אז דאס איז נישט גוט פאר אים, קען ער זיך אבער נאכאלץ נישט אפגעוואוינען דערפון, עס ציט אים ווייטער און ווייטער, און ער פאלט דורך איינמאל און נאכאמאל אין ביטערע הארבע שמוציגע עבירות פון נאויף רחמנא לצלן.

נישט אומזיסט האבן אלע צדיקים געשריגן אז פאר משיח וועט קומען וועט אראפקומען א מבוול פון כפירות און אפיקורסות אויף דער וועלט, אזוי ווייט אז אפילו ערליכע אידן וועלן האבן גרויסע נסיונות אין אמונה פשוטה, דאס אלעס קומט דורך

דעם וואס דער ס"מ האט שוין קודם ערלעדיגט אז
 עס זאל ווערן צעשפרייט אלע סארט שמוץ אויף
 גאר א שרעקליכער און אפענער פארנעם, אז עס
 זאל זיין אזוי גרינג אנצוקומען צו זען אלע סארט
 שמוץ און עקל, אלע סארט עבירות און נאוף, אז עס
 זאל זיין אזוי גרינג צו באקומען אלע סארט געמיינע
 עקלדיגע אויסגעלאסענע מאגאזינען, מאוויס און
 ווידיאס; און איינמאל א מענטש ווערט
 אריינגעצויגן אין דעם, ווערט זיין מח פארשטאפט
 און ער הויבט אן האבן קשיות אויף די אמונה, עס
 קומען שוין אריין אין אים אלע סארט כפירות און
 אפיקורסות רחמנא לצלן, וואס אויף דעם זאגט דער
 פסוק (משלי ב' י"ט) "כל באיה לא ישובון ולא ישיגו
 ארחות חיים", עס איז זייער שווער זיך ארויס צו
 דרייען דערפון.

דאס איז אַפער זיכער אַז עס איז דא אַ וועג
 אַרויס, דער אייבערשטער שיקט נישט קיין גסיון
 פאר אַ מענטש וואס ער זאל זיך נישט קענען
 אַרויסדרייען דערפון. ווי לאנג אַ מענטש לעבט קען
 ער אַלעס פאַרעכטן, ער קען זיך אַרויסדרייען פון די
 ערגסטע זאַכן אין וואס ער איז אַריינגעפאלן. ער
 דאַרף נאר טרעפן אַ צדיק וואס זאל אים פירן אויפן
 ריכטיגן וועג, וואס זאל אים לערנען די וועג ווי אזוי
 ער קען אַרויסקריכן פון די ערגסטע פלעצער. אפילו
 אַ מענטש ליגט שוין אין די שווערסטע און
 עקלדיגסטע עבירות פאר לאנגע יארן, אויב אַפער
 וועט ער גיין צו אַ צדיק וואס האט די ריכטיגע עצות
 אים צו העלפן, וועט ער אַרויסגיין פון אַלע
 שלעכטס און ער וועט ווערן אן אַמת'דיגער
 ערליכער איד.

קריף ארויס פון שמוץ

י

איינמאל אַ איד איז זוכה און ער טרעפט דעם ריכטיגן צדיק וואס קען אים העלפן ארויסגיין פון זיינע פראבלעמען, איז ער שוין א געהאלפענער. דער צדיק האט אזעלכע געשמאקע און גרינגע יצות, וואס קומען פון די העכסטע פלעצער, און די יצות העלפן פאר די וואס פאלן אריין אין די נידריגסטע פלעצער.

אזוי ווי אבער דאס איז דער עיקר עצה צו גיין צו דעם צדיק, און דער מענטש האט דאך שוין געטון אזויפיל עבירות אין זיין לעבן אז עס קומט זיך אים נישט אז ער זאל אנקומען צום צדיק און געהאלפן ווערן, אז ער זאל קענען דורך דעם צדיק אזוי שיין אויפלייכטן זיין לעבן; דעריבער וועט דער מענטש מוזן דורכגיין דעם נסיון צו הערן אלע לשון הרע'ס

און רכילות אויף דעם צדיק, אז ער זאל הערן ווי מען רעדט צוזאם אויף דעם צדיק אלע שלעכטס.

אויב איז דער מענטש נישט זוכה, דאן וועט ער אָננעמען די לשון הרע'ס, ער וועט נישט גיין צו דעם צדיק, און ער וועט בלייבן מיט זיין פּעקל צרות. אויב אָבער איז דער מענטש קלוג און כאַפּט זיך אז דאס אַלעס וואס ער הערט איז נאר זיין נסיון ווייל מען וויל אים אָנוועקשלעפּן פון דעם פּלאַץ וואו ער קען געהאַלפּן ווערן, דאן וועט דער מענטש נישט קוקן אויף קיינעם און אויף גאַרנישט, ער וועט נאר לויפּן צום צדיק און פּאַלגן זיינע עצות, און דורך דעם וועט ער האָבן אַ גליקליך לעבן (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ה').

ב

דער פסוק זאגט (קהלת ז', י"ד) "זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה
הָאֱלֹקִים", קעגן יעדע זאך וואס איז דא אין די
טומאה, איז דא קעגן דעם אויף אין די קדושה. אזוי
ווי דער יצר הרע האט באקומען אזעלכע גרויסע
כוחות צו מאכן מענטשן זינדיגן אזוי גרינג, ער
שלעפט אריין אזויפיל אידישע קינדער אין די
ביטערע טומאה פון די אלע סארט געמיינע
שמוציגע און עקלדיגע עבירות פון נאוף, און
נאכדעם וואס דער מענטש איז שוין דורכגעפאלן
און ער ליגט שוין טיף אין די שמוץ, קומט דער
זעלבער יצר הרע און רעדט אים איין אז ער האט
שוין נישט קיין האפענונג, ער וועט שוין קיינמאל
נישט קענען תשובה טון און ווערן אן ערליכער
איד; האט דער אייבערשטער רחמנות געהאט אויף

אידישע קינדער און אונז געשיקט דעם גאר גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, וואס ער האט אזעלכע לימודים און עצות פאר יעדן מענטש, אז אין וועלכע שווערע און טיפע בלאטע ער איז נאר אריינגעפאלן זאל ער זיך אויף קענען אויפהויבן און צוריק קומען צום אייבערשטן.

ס'איז נישט גרינג ארויסצוקריכן פון שמוץ, ווען א מענטש איז שוין אריינגעזינקען אין דעם, ער האט שוין צוזאמגעקוקט אלע שמוציגע געמיינע אויסגעלאסענע מאויס און ווידיאס, ער האט שוין אזויפיל מאל עובר געווען אויף די הארבע עבירה פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן, ער איז שוין דורכגעפאלן מיט הארבע עבירות פון נשג"ז (נדה שפחה גויה זונה), איז ער שוין אזוי אריינגעטון אין די זאכן, ער קלעבט ממש דערצו

קריף אַרױס פּון שמוץ

און ער קען זיך נישט אַװעקרייסן דערפון. דער
 מענטש פּרופּירט עס צו באהאַלטן, ער װעט נישט
 דערציילן פאר קיינעם װאס ער טוט, אַפילו פאר זיין
 נאַנטע פּאַמיליע און עלטערן װעט ער נישט
 אויסזאגן װאס ער טוט אַלץ אַפּ אונטער זייער רוקן.
 קיינער װייסט טאַקע נישט װאס דער מענטש האט
 געטון, דער אייבערשטער אַבער יא, און די גרויסע
 צדיקים װייסן דאס אויף. און ביי זיך אין הארץ האט
 דאך יעדער איד אַ אידישע נשמה, די נשמה נאגט
 אים און ציט אים אז ער זאל זיך אויפּװעקן פון
 שלאף, ער זאל זיך אַפּלאזן פון די אַלע שלעכטס,
 ער שפּירט זיך אַבער ווי געבינדען די הענט און פיס,
 ער קען זיך נישט אַרױסזען דערפון.

עס איז אַבער זיכער דא אַ װעג אַרױס. ווי לאנג
 אַ מענטש לעבט, קען ער אַלעס פּאַרעכטן. אויף

יעדע עבירה העלפט תשובה, און אפילו אויף די האַרבסטע און שווערסטע עבירות (זהר שמות ק"ו). מען דארף אָבער געדענקען אז דער עיקר תשובה הויבט זיך אָן דורך אַ צדיק, מען דארף טרעפן דעם ריכטיגן אַמת'ן גרויסן צדיק און זיינע תלמידים, און גיין אין זיינע וועגן, פאלגן זיינע גרינגע געשמאקע עצות און לימודים, און אויף דעם וועג וועט מען סוף פל סוף אַרויסקריכן פון אַלעם שלעכטס.

ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס איז דער אַמת'ער צדיק? אויף דעם דארף מען קוקן אויב דער צדיק קען העלפן דעם מענטש אָדער נישט. אויב גייט מען צו אַ צדיק און מען זעט אז דער צדיק העלפט דעם מענטש און ווייזט אים אַ וועג אין לעבן ווי אזוי ער קען צוריק קומען צום אייבערשטן, דאן איז דאס דער ריכטיגער צדיק. אויב אָבער גייט מען צו

קרייך אַרויס פון שמוץ

אַ צדיק און מען זעט אַז עס גייט דורך טעג און
 נואַכן און עס רוקט זיך גאַרנישט צום בעסערן, דאן
 איז אַ סימן אַז מען איז נישט אויפֿן ריכטיגן
 אַדרעס. עס קען טאקע זיין אַז יענער איז גאר אַ
 גרויסער צדיק פֿאַר זיך אליין, ער האט אָבער נישט
 די כוחות און מעגליכקייטן אַרויסצושלעפֿן
 אַנדערע מענטשן פון זייערע פֿראַבלעמען און
 שמוץ.

דאס איז די ערשטע נסיון וואס אַ מענטש דאַרף
 דורכגיין, ער דאַרף זיך אַכטונג געבן נישט צו רעדן
 און חוֹזק מאַכן חס ושלום פון דעם אַמת'ן צדיק
 וואס קען אים העלפֿן, ווייל אויב וועט ער זיך
 אויסדרייען דעם רוקן צום צדיק, ער וועט רעדן און
 חוֹזק מאַכן פון אים, דאן וועט ער דאך שוין נישט

האַבן דעם דאַקטער וואס זאל אים קענען אויסהיילן
ברוח־חַיִּוּת.

ווען דער מענטש שטארקט זיך אָבער און ער
גייט צום צדיק, ער הויבט אָן לערנען די ספרים פון
צדיק און הערן זיינע אַמְתֵּעַ רייד, דאן האט ער
זיכער אַ האָפּענונג אַלעס איבערצודרייען צום גוטן,
צו פֿאַרעכטן אַלע שְׁלֵעכְטִס וואס ער האט שוין
געטון, און זוכה זיין צו ווערן פון יעצט אַן אַמְתֵּעַר
עַרְלִיכער איד.

די נאטור פון אַ מענטש איז אַז יעדע זאך וואס
ער וויל טון וועט ער קודם טראכטן און קוקן וואס
זיינע חברים וועלן זאגן דערצו. אפילו ווען דער
מענטש שפירט ביי זיך אַז עס איז ריכטיג און גוט
צו טון אַ געוויסע זאך, צו גיין אויף אַ געוויסן וועג,
וועט ער זיך אָבער צוריק האלטן און עס נישט טון

קרייך אַרויס פון שמוין

אויב ער וועט מורא האבן אז זיינע חברים וועלן
אים אפֿשר אויסלאכן און אַוועקמאַכן.

דאס איז איינע פון די סיבות פאַרן וואס אַ מענטש
האַט מורא צו גיין צו אַ צדיק, טראַץ דעם וואס ער
ווייסט אז דאָרט ליגט פּאַהאַלטן זיין ישועה, ווען
ער וועט גיין צום צדיק האט ער אַ האפּענונג
אַרויסצוקריכן פון זיינע פּראַבלעמען און עבירות
וואס דערבייטערן אים דאס לעבן. דער מענטש
געבט אַוועק זיין אייביגע גוטע לעבן אויף די וועלט
און אויף יענע וועלט, בלויז צוליב דעם ווייל אפֿשר
וועט זיין חבר קרימען מיט די נאז אז ער גייט צום
צדיק.

דאס איז אַבער זייער נישט גערעכט. ווען אַ
מענטש טראַכט אַריין מיט אַן אַמת'ע ישוב הדעת
וועט ער זען אז זיינע חברים וועלן אים גאַרנישט

העלפן אין לעבן. יעדער מענטש מיינט נאר זיין אייגענע טובה. אפילו דיין בעסטער חבר איז אויף נאר דא צו האבן א טובת הנאה פון דיר. אין די מינוט וואס ער וועט זען אז ער קען שוין האבן קיין טובות פון דיר, איז ער שוין מער נישט דיין חבר. אצינד טראכט אריין אויב עס לוינט זיך אנוועקצוגעבן די געוואלדיגע עצות און הילף וואס מען קען באקומען ביים צדיק, פאר א חבר וואס וועט דיר קיינמאל העלפן מיט דינע צרות און פראבלעמען.

א מענטש בלייבט נישט אייביג אויף דער וועלט, היינט איז מען דא און מארגן איז מען שוין אין קבר (ברכות כ"ח:). דעריבער דארף מען זיך שטארק צוזאגן ארויסצוקריכן פון די זומפיגע בלאטע אין וואס מען איז אריינגעפאלן, אפצולאזן די אלע

קריף אַרויס פון שמוץ

שמוץ אין וואס דער קאפ ליגט אינגאנצן אריינגעזינקען. די הייליגע נשמה פון יעדן איד ציט אים טאקע צוריק צום אייבערשטן, יעדע שטיק צייט וועקט זיך דער מענטש אויף און עס הויבט אים אן צו רייסן ביים הארץ אז ער גייט נישט אויפן ריכטיגן וועג און ער מוז טרעפן א וועג ארויס. מען דארף אבער געדענקען און ציטערן אז עס קען אמאל אנקומען א צייט וואס מען וועט זיך שוין דערקייקלען אזוי נידריג, אז מען וועט אינגאנצן פארגעסן פונעם אייבערשטן רחמנא לצלן, און דאן וועט מען ערשט זיין אויף געהאקטע צרות, מען וועט שוין אויפהערן אפילו צו זוכן אן עצה געהאלפן צו ווערן.

דעריבער דארף זיך א איד נעמען אין די הענט אריין באצייטנס, ווי לאנג מען לעבט קען מען נאך

אַלעס פֿאַרעכטן, און מען זאל נישט קוקן אויף קיין
 חברים און אויף קיינעם נישט, נאר לויפן צום צדיק
 און צו ויינע הייליגע ספרים און זוכן אַ וועג ווי אזוי
 תשובה צו טון.

דער צדיק האט אזעלכע גוטע עצות און וועגן
 פֿאַר יעדן מענטש אין וועלכע מצב ער געפונט זיך
 נאר. דער אמת'ער צדיק נעמט דעם מענטש און
 וואשט אים אויס אינגאנצן. נישט נאר וואס ער
 העלפט אים ארויסקריכן פון די קלעבעדיגע שמוץ
 מיט וואס דער מענטש איז אַרומגענומען, נאר ער
 ברענגט אים נאך אויף צו די גרעסטע מדריגות
 אז דער מענטש זאל ווערן צוגעקלעבט נאר צום
 אייבערשטן און זיין אן אמת'ער ערליכער איד.

ג

די ערשטע זאך וואס דער צדיק לערנט אויס פארן מענטש איז אז עס איז קיינמאל נישט דערנאך; אפילו א מענטש האט שוין געטון די ערגסטע עבירות, אפילו ער איז שוין אריינגעפאלן אין די ערגסטע נידריגסטע עבירות, און אפילו א מענטש האט שוין עובר געווען אויף די גאנצע תורה רחמנא לצלן; קען ער נאכאלץ ארויסקריכן פון די אלע פראבלעמען, און ער קען גרינגערהייט צוריק קומען צום אייבערשטן.

אפילו ווען א מענטש קוקט זיך אן און זעט אז ער ליגט טיף אין שמוץ, ער איז אריינגעפאלן אין די סארט עבירות וואס קלעבן צום מענטש און ס'איז זייער שווער ארויסקריכן דערפון, דער מענטש שפירט אז ער איז שוין אזוי שטארק צוגעוואוינט

צו טון שְלֶעכְטֶס און עס גְלויבֶט זיך אים נישט אַז
מֶען קען נאך אַמאַל פֿטור ווערן דערפון. אַפילו ווען
דער מֶענטש האט זיך שוין אַיינגעוואוינט פֿאר
לאַנגע יאָרן צו קוקן שמוץ, ער האט שוין
פֿאַרברענגט אַזויפיל טעג און וואַכן מיט קוקן
שמוציגע מאַווים, אויסגעלאַסענע געמיינע
עקלדיגע בילדער און ווידיאָס; און עס איז נישט
געבליבן פֿייער קוקן, נאר דאס האט געברענגט
דערצו אַז מֶען זאל מוציא זיין זרע לְבַטְלָה, און טון
נאך האַרבערע עבירות פון נאוף און שמוץ; וואס
ווען אַ מֶענטש פֿאַלט אַריין אין די זאַכן איז טאַקע
זייער שווער פֿטור צו ווערן דערפון; פון דעסט
וועגן לערנט אונז דער צדיק אַז עס איז יא דא אַ וועג
אַרויס פון די שמוץ, און ווי ווייט און טיף מֶען איז
געפֿאַלן איז דא אויף פון דאַרט אַ וועג אַרויס.

קרייך אַרויס פון שמוץ

חז"ל זאגן (שמות רבה י"ט, ד') אז דער
 אייבערשטער ווארפט קיינמאל נישט אַוועק אַ
 מענטש, אַלע טירן און טויערן זענען אַלעמאל אַפן
 פאר יעדן איינציגסטן מענטש, ווען אַ מענטש
 מאכט אַפּ אז ער וויל תשובה טון און צוריק קומען
 צום אייבערשטן, וועט אים דעם אייבערשטער
 צוריק נעמען און אים מוחל זיין אויף אַלע זיינע
 עבירות. חז"ל זאגן (ברכות ז.) אויפ'ן פסוק (שמות ל"ג,
 י"ט) "ורחמתי את אשר ארחם", אז אפילו ווען אַ
 מענטש איז נישט ווערד אז מען זאל רחמנות האבן
 אויף אים, פון דעסט וועגן האט דער אייבערשטער
 רחמנות אויף אים, און אפילו ווען דער
 אייבערשטער איז ברוגז אויף דעם מענטש, האט ער
 נאכאלץ רחמנות אויף אים (פסחים פ"ז:), און ער
 שפרייט אויס זיינע הענט פון אונטער דעם פסא
 הכבוד צו אויפנעמען די בעלי תשובה, צו מקרב זיין

דעם מענטש וואס וויל תשובה טון און צוריק
קומען צום אייבערשטן (שם קי"ט).

דעריבער ציטערט דער יצר הרע אזוי שטארק
פונעם צדיק, און דעריבער וועט ער מיט אלע כוחות
פרובירן אנוועק צו שלעפן א איד פונעם צדיק, ווייל
ער ווייסט אז אויב א מענטש וועט גיין צום צדיק
און פאלגן זיינע עצות, דאן איז א שאד פאר זיין
גאנצע הארעוואניע. דער יצר הרע רעדט צו דעם
מענטש צו טון עבירות און זיך צו דערנווייטערן
פונעם אייבערשטן, און דערנאך מאכט ער דעם
מענטש שפירן אזוי צעבראכן און דערנווייטערט אז
דער מענטש גלויבט שוין נישט אז ער קען נאך
צוריק קומען צום אייבערשטן, און מיט דעם האט
דער יצר הרע אריינגעכאפט דעם מענטש אז ער זאל
שוין אפילו נישט האבן קיין חשק תשובה צו טון.

קריף אַרױס פֿון שְׂמוּזן

און דאן קומט דער צדיק און זאגט אויס דעם סוד פֿאר'ן מענטש אז אפילו ער ליגט און ער זינקט אין עבירות און אין שמוץ, קען ער אין איין מינוט צוריק קומען צום אייבערשטן, און מיט דעם האט ער צעבלאזן דער גאנצער גרויסער וואנט וואס דער יצר הרע האט זיך געמוטשעט צו בויען און אפטיילן דעם איד פונעם אייבערשטן.

בלעם הרשע האט געוואלט שעלטן און טשעפען די אידן, און ווען דער אייבערשטער האט איבערגעדרייט זיינע קללות אויף ברכות, ער האט געמוזט געצווינגענערהייט בענטשן די אידן, איז ער דאן אויפגעקומען מיט זיין שלעכטע עצה צו מאכן זינדיגן די אידן מיט זנות און נאוף, ער האט געוואוסט (סנהדרין צ"ג.) אז "אלקיהם של אלו שווא זימה" - דער אייבערשטער האט פיינט זנות, און

אויב וועט ער מ'כשיל זיין די אידן מיט זנות וועלן זיי זייער שווער קענען אַרויסקריכן דערפון, און דאס וועט זיי דערנווייטערן פונעם אייבערשטן.

פון דעסט וועגן זאגן חז"ל (במדבר רבה כ', י"ג) אז בלעם הרשע האט אויף געוואוסט דעם סוד אז אפילו ווי ווייט א מענטש איז נאר געפאלן קען ער אין איין סעקונדע צוריק קומען צום אייבערשטן. ווען ער איז געווען אויפ'ן וועג צו שעלטן די אידן האט אים דער מלאך געוואלט הרג'ענען, און דאן האט בלעם געזאגט "חטאתי - איך האב געזינדיגט", ווייל ער האט געוואוסט אז תשובה איז די זאך וואס קען צוריק האלטן יעדע סארט שטראף, ווי נאר א מענטש זאגט ארויס פאר'ן אייבערשטן אז ער האט געזינדיגט, דאן קען שוין קיין שום מלאך אים נישט אנרירן און שלעכטס טון. ער האט יא

קריף אַרויס פון שמוץ

געוואוסט דעם סוד אז אַפילו אויב די אידן וועלן
 אַריינפאלן אין די עַרגסטע עבירות, קענען זיי אין
 איין מינוט תשובה טון און דער אייבערשטער וועט
 זיי אלעס מוחל זיין, ער האט דאס אָבער נישט
 געוואלט אויסזאָגן, ווייל דאס איז וואס דער יצר
 הרע טוט, ער וויל נאר אז דער מענטש זאל זיך
 איינרעדן אז ער קען שוין נישט תשובה טון ווייל ער
 האט שוין געטון אזויפיל עבירות און אזעלכע
 האַרבע עבירות, אז דער אייבערשטער דאַרף אים
 שוין נישט האַבן מער.

חז"ל זאָגן (שמות רבה י"ב, ג') אז דעם
 אייבערשטנס רחמנות איז אזוי גרויס אז אַפילו
 בשעת ער איז אין פּעס אויף אַ מענטש, האט ער
 נאכאַלץ רחמנות אויף אים. בלעם הרשע האט דאך
 זיכער נישט געמיינט אַמת'דיג תשובה צו טון, ער

האט נאר געוואלט טשעפען און שעלטן די אידן, ער האט דאך נאר געוואלט מכשיל זיין די אידן מיט הארבע עבירות און זיי דערווייטערן פונעם אייבערשטן, און פון דעסט וועגן האט אים געהאלפן דאס וואס ער האט זיך מתנודה געווען און געזאגט פאר'ן אייבערשטן אז ער האט געזינדיגט; איז דאך זיכער אז יעדער איד, נישט קיין חילוק ווי ווייט ער איז פונעם אייבערשטן, קען אויף גאר גרינג צוריק קומען צום אייבערשטן, און דער אייבערשטער וועט אים אויפנעמען מיט אפענע ארעמעס.

די בחירה בלייבט אבער נאכאלץ ביים מענטש אין די האנט. מען קען זיך לאזן פארפירן פונעם יצר הרע און אפמאכן אז מען איז שוין דערנאך, אז מען האט שוין געטון אזויפיל עבירות אז מען קען שוין

קריף אַרויס פון שמוץ

נישט פון דאָרט צוריק קומען צום אייבערשטן;
 אָדער קען מען גיין צום צדיק, גלייבן וואס דער
 צדיק זאָגט, פֿאלגן די עצות פון צדיק, און וויסן אז
 מען קען אייביג צוריק קומען צום אייבערשטן, עס
 איז נישטא אזא זאך אז אַ מענטש איז שוין דערנאָך.

דער רבי זאָגט (עינין שיחות הר"ן סימן רמ"ט) אז די
 עבירה פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא
 ליצלן פארדרייט זייער דעם מענטש'ס שכל, און
 מאכט אים טראכטן אז דער אייבערשטער דארף
 אים מער נישט האבן. און דא ליגט די בְּחִירָה פונעם
 מענטש, מען דארף אָוועקוואַרפֿן די פֿאַרקרומֿטע
 שכל וואס איז געווארן פֿאַרדרייט פון עבירות, און
 זיך נאר צוהערן צו וואס דער צדיק לערנט אונז אז
 דער אייבערשטער האט אונז ליב אלעמאל, אפילו
 מיר האבן שוין אזויפיל געזינדיגט.

אויב וועלן מיר דאס טון, צו פאלגן דעם צדיק אלעס וואס ער זאגט, וועלן מיר קענען גרינגערהייט און שנעלערהייט ארויסקריכן פון אלע שלעכטס און ווערן אמת'דיג נאנט צום אייבערשטן (ע"ז ליקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קכ"ג).

ד

דער הייליגער רבי געבט אונז פילע גוטע עצות ווי אזוי ארויסקריכן פון שמוץ און ווערן אמת'דיג נאנט צום אייבערשטן, די צוויי הויפט עצות זענען אבער תורה און תפלה. א איד זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין אייגענע שפראך, יעדן טאג זאל ער אראפנעמען עטליכע מינוט און זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט מיט א גוטער חבר. און פון די אנדערע זייט זאל מען זיך צוגעוואוינען צו לערנען

תורה יעדן טאג, און אפילו א מענטש וואס פארשטייט נישט קיין לערנען, ער קען נישט לערנען, און ער געדענקט נישט קיין לערנען; האט דער הייליגער רבי אויף פאר אים א וועג ווי אזוי ער קען לערנען תורה, ווי שפעטער ערקלערט.

די ערשטע זאך וואס א איד דארף טון ווען ער וויל תשובה טון, ווען ער וויל ארויסקריכן פון די בלאטע אין וואס ער איז פארזינקען, איז צו אנהויבן רעדן צום אייבערשטן. צו גיין אין א זייט, אין א פלאץ וואו מענטשן געפונען זיך נישט, און דארט זאל ער שרייען צום אייבערשטן, זיך מתוודה זיין און דערציילן פאר'ן אייבערשטן אלע שלעכטס וואס ער האט געטון און אין וואס ער איז פארזינקען, און זיך בעטן ביים אייבערשטן אז ער וויל שוין זיין אן אמת'דיגער ערליכער איד, און דאן

וועט דער אייבערשטער זיכער אויסהערן זיינע
תפלות, אים מקבל זיין ברחמים ורחון, און אים
דערנענטערן צו זיך.

חז"ל זאגן (מדרש תנחומא, פרשת ויגא) "דער
אייבערשטער זאגט פאר די אידישע קינדער: איר
זאלט זיין זייער געווארנט אין תפלה, ווייל עס איז
נישטא קיין בעסערע זאך פון דעם, און דאס איז
גרעסער פון אלע קרבנות. אפילו א מענטש וואס
איז נישט ווערד אז מען זאל אויסהערן זיין תפלה
און אים העלפן, אויב וועט ער זיך אבער שטארקן
און אסאך בעטן און בעטן, וועל איך טון מיט אים
א חסד און ענטפערן זיין תפלה". תפלה האט א
געוואלדיגע שטארקע כח, ווען א איד רעדט זיך
אויס זיין הארץ צום אייבערשטן, ער דערציילט אים
אלעס וואס ליגט אויף זיין הארץ, וועט דאס

עפּענען פאַר אים אַלע טירן און טויערן, דאס וועט אים מאַכן ערליך, דאס וועט מאַכן אז ער זאל תשובה טון, און דאס וועט אים ברענגען צו אלעס גוטס אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דעריבער, טייערער איד, זיי נישט קיין נאר; יעצט ווען דו ליינסט די שורות מאך שוין אויף דיין מויל און הויב אן רעדן צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער, נאר דו ווייסט וואס עס גייט דורך אויף מיר, נאר דו פארשטייסט מיין הארץ, נאר דו קענסט מיינע נאטורן און דו האלסט מיט מיינע שווערע נסיונות, נאר דו ביזט דער איינציגסטער וואס קען מיר ארויסהעלפן אין מיין מצב, און דעריבער בעט איך דיר אז דו זאלסט מיר העלפן; עפן מיין מויל און געב מיר אריין די ריכטיגע ווערטער אין מויל, אז איך זאל וויסן וואס

און ווי אזוי צו רעדן צו דיר, אויף אַ וועג אז איך זאל געהאלפן ווערן איינמאל פאר אלעמאל ארויסצוקריכן פון מיינע פראבלעמען, זיך אפלאזן פון די אלע שמוץ און נארישקייטן אין וואס איך ליג איינגעזינקען.

הייליגער באשעפער, איך ווייס דעם אמת אז מיין איינציגסטע האפענונג, מיין איינציגסטע לשועה, איז נאר אז איך זאל אסאך רעדן צו דיר, אז איך זאל זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן צו דיר; נאר דאס וועט מיר העלפן אין לעבן, און נאר אזוי וועל איך קענען מצליח זיין אין לעבן; און פון דעסט וועגן קומט מיר אן אזוי שווער צו רעדן צו דיר. פון צייט צו צייט וועק איך זיך אויף אביסל פון מיין שלאף און איך רעד אפאר ווערטער צו דיר, אפער גאנץ שנעל ווער איך ווידער פארזינקען אין

מײן טיפֿע שְׁלֵאָה, אײַך פֿאַרְגֵעס אײַנגאַנצן פֿון דײַר,
אײַך װער פֿאַרשְׁלֵעפֿט פֿונעם יצֵר הָרע װאס װאַרפֿט
מײַר װײַדער אַרײַן אײַן שְׁלֵעכֿטע זאַכן.

הײלײַגער פֿאַשעפֿער, העלֿף מײַר אַז אײַך זאַל
גֵעֶדענִקען שְׁטענִדיג נאַר צו רֵעדן צו דײַר. נײַשט קײַן
חײלוק װאס אײַך טו, נײַשט קײַן חײלוק װײַפֿיל אײַך
פֿאַל דוֹרף; זאַל אײַך אָפֿער יעדן טאַג נאַכאַמאַל
קומען צו דײַר, נאַכאַמאַל דֵערצײלן פֿאַר דײַר מײַן
גאַנצע האַרץ, נאַכאַמאַל אײַפֿער'חזֵרן פֿאַר דײַר
אַלעס װאס אײַך טו און אַלעס װאס אײַך װײַל טון,
און דײַר בֵּעטן נאַכאַמאַל און נאַכאַמאַל אַז אײַך װײַל
שוין זוכֿה זײַן זײַך אײַנגאַנצן אָפֿלאַזן פֿון מײַנע
שְׁלֵעכֿטע מַעשׂים, מײַן מַח זאַל שׁוין טֵראַכֿטן נאַר
פֿון דײַר און נײַשט פֿון קײַן נאַרײַשקײַטן. און אײַך פֿײַן
זײַכער אַז אײַב װעל אײַך רֵעדן צו דײַר יעדן טאַג,

וועל איך סוף פֿל סוף זוכה זיין צו ווערן אן אַמֶת'ער
עַרליכער איד."

עס איז נישט גרינג צו רעדן צום אייבערשטן, און
ספעציעל אַ מענטש וואס איז אזוי פארזינקען אין
בלאטע און אין נארישקייטן, און ער וועקט זיך
אויף און ער וויל צוריק קומען צום אייבערשטן.
מיט דעם וואס אַ מענטש טוט עבירות ווערט זיין
קאפ און מוח אינגאנצן פארדרייט, זיין הארץ ווערט
אינגאנצן פארשטאפט (יומא ל"ט), מיט די עבירות
שטופט ער אַוועק די שכינה פון זיך (תגינה ט"ז), ער
שפירט נישט דעם אייבערשטן, און דעריבער איז
אים זייער שווער צו רעדן צום אייבערשטן.

מען דארף אָבער זיין אַ גרויסער עקשן; אַפילו
מען שפירט גארנישט, אַפילו מען פילט נישט ווי
דער אייבערשטער שטייט און הערט זיך צו צו

יעדעס ווארט וואס מען זאגט אַרויס פון מויל, מען שפירט נאר ווי קיינער הערט זיך נישט צו צו די געשרייען און געבעטן; פון דעסט וועגן זאל מען דאס ווייטער אנהאלטן, טאג נאך טאג זאל מען רעדן צום אייבערשטן און אים בעטן זיין הילף, ביז דער אייבערשטער וועט העלפן אז איין טאג וועט זיך דורכברעכן די אייז און מען וועט אנהויבן צו שפירן די זיסקייט פונעם הייליגן באשעפער.

דאס רעדן צום אייבערשטן וואשט אפ דעם מענטש, עס וואשט אויס זיין נשמה, און ברענגט אים נענטער און נענטער צום אייבערשטן. עס גייט נישט אין איין טאג, עס קען נעמען א לאנגע צייט, מען דארף אבער געדענקען אז אויב רעדט מען צום אייבערשטן איז מען אויפ'ן ריכטיגן וועג צום ציל,

ווייל נאר דאס איז די איינציגסטע וועג ווי אזוי צוריק צו קומען צום אייבערשטן.

אמאל קען אפילו זיין אז דוקא דעמאלט ווען א מענטש הויבט אן צו רעדן צום אייבערשטן, ער איז שוין געקומען צו די אנערקענונג אז עס איז נישט קיין תכלית צו פארברענגען די טעג און יארן מיט נארישקייטן און ער הויבט צו רעדן און בעטן דעם אייבערשטן, דוקא דעמאלט שטארקט זיך נאך מער זיין יצר הרע, עס קומט אים אונטער נאך שווערערע נסיונות וואס ער האט בכלל נישט געהאט ביז יעצט. דער מענטש קען זייער צעבראכן ווערן דערפון, זעענדיג אז אנשטאט וואס ער זאל יעצט אנהויבן צו ווערן בעסער, פאלט ער גאר אראפ נאך מער ווי ביז יעצט.

קרייך אַרויס פון שמוץ

די סיבה דערצו איז ווייל ווען דער יצור הרע זעט ווי דער מענטש הויבט זיך אן צו נעמען אין די הענט אריין, ער הויבט אן צוריק צו גיין צום אייבערשטן, ווערט ער זייער ווילד און ער וועט טון אלעס וואס ער קען צוריק צו שלעפן דעם מענטש און אים צוריק אריין ווארפן אין בלאטע.

ווען א מענטש ווייסט דאס נישט, איז ער אין א גרויסע סכנה. ער קען ווערן אינגאנצן צעבראכן דערפון און אויפהערן צו רעדן צום אייבערשטן. איינער וואס ווייסט אפער אז אזוי גייט עס, דוקא ווען מען וויל אנהויבן צו זיין גוט איז זיך דער יצור הרע נאך מער מתגבר, דאן וועט ער נישט ווערן צעבראכן פון דעם, נאר ער וועט ווייטער אנהאלטן מיט תפלה, ער וועט ווייטער בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג. מיט גרויס עקשנות וועט ער

איינמאל און נאכאמאל רעדן צום אייבערשטן און גארנישט קוקן אויף דעם וואס אין די זעלבע צייט פאלט ער נאך ווייטער און ווייטער. ער וועט וויסן אז דאס איז זיין איינציגסטע האפענונג, און אויב ער וועט זיין שטארק מיט דעם וועט ער צום סוף ארויסקריכן פון אלע זיינע פראבלעמען.

דאס רעדן צום אייבערשטן דארף זיין אויף די אייגענע שפראך און מיט די אייגענע ווערטער, אזוי ווי מען רעדט צו א חבר און צו א נאנטער פריינד. ווייל דאס איז דער בעסטער וועג ווי אזוי א מענטש קען דאס בעסטע ארויסברענגען זיינע אמת'ע געפילן וואס ליגן אויף זיין הארץ. אבער אויסער דאס רעדן צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, דארף מען אויף זיין זייער געווארנט צו

דאווענען די דריי תפלות יעדן טאג אזוי ווי די אנשי
 כנסת הגדולה האבן איינגעפירט.

א מענטש וואס האט זיך צוגעוואוינט צו טון
 עבירות, צו קוקן אסאך שמוץ און צו ליגן אין
 שמוציגע זאכן, וועט אים זיין זייער שווער דאס
 דאווענען, ווי דער פסוק זאגט (אסתר ד' ב') "כי אין
 לבא אל שער המלך בלבוש שק". די עבירות
 ברענען אויס אינגאנצן דעם מח פונעם מענטש ביז
 ער שפירט שוין נישט קיין שום טעם אינעם
 דאווענען, ער שפירט ביים דאווענען ווי ער קייט
 שטרוי, ער שפירט א ביטערקייט אינעם דאווענען,
 און ער וויל נאר אנטלויפן דערפון; און זיכער איז
 אים זייער שווער אינזין צו האבן די טייטש פונעם
 דאווענען.

מַעַן דאַרף אָפּער זיין אַ גרויסער עקשן און נישט
 קוקן אויף די אַלע געפילן, מַעַן דאַרף זיך
 אַנשטרענגען צו גיין אין שול יעדן טאג און
 דאווענען די דריי תּפּלוֹת שחרית, מנחה, און מעריב
 מיט מנין. אַריינצוקוקן אין סידור און אַרויסזאָגן
 יעדעס וואָרט פונעם דאווענען. די הייליגע תּפּלוֹת
 האָבן אין זיך גאר גרויסע סודות, און דאס וועט
 ליכטיג מאַכן די אויגן פונעם מענטש און אים צוריק
 שְׁלֵעפֿן צום אייבערשטן.

און נאכדערצו ווען אַ איד איז זוכה אויף צו זאָגן
 יעדע נאכט "תיקון חצות", און אין די זעלבע צייט
 רעדט ער זיך אויף אויס זיין האַרץ צום אייבערשטן,
 איז דאס גאר אַ גרויסע זאך וואס וועט אים העלפֿן
 גאר שטאַרק זיך צו דערנענטערן צום אייבערשטן.

ה

דאס דאווענען און רעדן צום אייבערשטן איז אַפער נאכנישט גענוג, אַ איד דארף אויף לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה. די תורה וואס אַ איד לערנט רייניגט אים אויס אינגאנצן, און דאס העלפט אויף אז זיינע תפלות זאלן אָנגענומען ווערן שנעלער און גרינגער. חז"ל זאָגן (מדרש תנחומא, פרשת אמור) "אין די זכות פון די תורה וואס מען לערנט, ווערן אָנגענומען די תפלות", און דער פסוק זאָגט (משלי כ"ח, ט) "מסיר אָזנו מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה, גַם תִּפְלֹתוֹ תוֹעֵבָה".

תורה און תפלה גייען אינאיינעם. ווען אַ איד געוואוינט זיך צו צו לערנען יעדן טאג תורה, הויבט זיך אים אָן צו בענקען צום אייבערשטן, ער באַקומט אַ חשק און געפיל צו רעדן צום

אייבערשטן. און ווען א איד רעדט צום אייבערשטן,
 עפענט זיך אים אויף דאס הארץ און ער הויבט אן
 שפירן די זיסקייט פון די הייליגע תורה, ער
 באקומט א חשק און געפיל צו לערנען אסאך די
 הייליגע תורה.

דעריבער דארף זיך א איד מאכן א סדר צו
 לערנען יעדן טאג מקרא, משנה, גמרא, מדרש, זוהר
 און תקונים, און הלכה. און כאטש וואס עס זעט
 אויס ממש ווי אוממעגליך פאר א פשוטער מענטש
 דאס צו באווייזן, און ספעציעל פאר איינעם וואס
 איז אריינגעפאלן אין שווערע און ביטערע עבירות
 וועלכע האבן אים אינגאנצן אויסגעריסן זיין מח אז
 ער קען נישט פארשטיין אפילו איין ווארט וואס ער
 לערנט; האט אבער דער אייבערשטער רחמנות
 געהאט אויף אונז און אונז געשיקט דעם הייליגן

רביין וואס לערנט אונז א וועג ווי אזוי יעדער איד
אן אויסנאם זאל קענען לערנען יעדן טאג תורה.

א מענטש דארף זיך מאכן שיעורים אין אלע
חלקים פון די הייליגע תורה, און אנהויבן בלויז צו
זאגן די ווערטער אפילו ער פארשטייט בכלל נישט
וואס ער זאגט, און ער געדענקט גארנישט וואס ער
לערנט. דאס קען יעדער מענטש באווייזן, מען
דארף נישט האבן קיין קאפ און מוח צו דעם, מען
דארף בלויז נוצן דעם מויל און זאגן די ווערטער פון
די הייליגע תורה, און מיט דעם אליין איז מען
מקיים די מצוה פון לימוד התורה, און דאס אליין
ברענגט אויפן מענטש אלע גוטע זאכן וואס מען
באקומט פון לערנען די הייליגע תורה.

דער ערשטער שיעור איז אין די הייליגע חומש,
צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש מיט תרגום מיט

די רש"י.ס. חז"ל זאגן (ברכות ח:) "כל המשלים פרשיותיו עם הציבור, משלימין לו ימיו ושנותיו" - ווער עס איז מעביר סדרה יעדע וואך, וועט האבן אריכת ימים, ער וועט האבן לאנגע געזונטע יארן. אין שלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה, סעיף ג) ווערט גע'פסק'נט "מיום ראשון ואילף נקרא עם הציבור", דאס מיינט אז מען קען שוין פון זונטאג אנהייבן מעביר סדרה זיין. דאס וואס מען פירט זיך צו מעביר סדרה זיין די גאנצע פרשה פרייטאג, דאס קומט פון הייליגן אריו"ל וואס זאגט אז מען זאל מעביר סדרה זיין דוקא פרייטאג.

א מענטש טאר זיך אבער נישט לאזן נארן. דער פאקט איז אז רוב מענטשן קענען נישט אריינשטופן מעביר סדרה צו זיין די גאנצע סדרה אויף איין מאל אין פרייטאג, ספעציעל אין ווינטער אין די קורצע

קרייף ארויס פון שמוץ

פרייטאגס איז כמעט נישט מעגליך צו מעביר סדרה זיין, דערנאך פרובירט מען צו משלים זיין די סדרה אין שבת אדער אפילו זונטאג און נאך שפעטער, וואס דאס איז שוין א גרויסע בדיעבד.

דערפאר טאר זיך א מענטש נישט לאזן נארן, נאר יעדן טאג זאל ער מעביר סדרה זיין א חלק פון די סדרה. זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, און אזוי ווייטער, אזוי אז ביז שבת האט מען שוין געענדיגט די גאנצע סדרה שנים מקרא ואחד תרגום, און דורך דעם איז מען זוכה צו אריכת ימים ושנים, מיט גרויס שפע.

אזוי אויך דארף מען זיך מאכן א שיעור אין זאגן משניות, יעדן טאג א פרק אדער צוויי, יעדער איינער וויפיל ער קען, אנהויבן פון אנהויב מסכת ברכות און אזוי צופיסלעך דורכגיין ששה סדרי

מִשְׁנֵה בִּיז מִסְכַּת עוֹקְצִין, און דאן אָנְהוּיבֵן
נָאכְאָמָאל און נָאכְאָמָאל.

און ספּעציעל ווען אַ איד איז זוכה צו זאָגן יעדן
טאָג אַכּצן פּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, איז נישטא קיין
גֵרֶעסֶערע זאך פון דעם, דאס הֶרְגִ'ט אינגאַנצן דעם
יָצָר הָרַע, און דאס פֶּאַררֶעכְט אַלֶּעס וואס דער
מֶענְטֶשׁ האט פּוֹגֵם געווען אין זיין לעבן.

מִשְׁנֵיּוֹת האט אַ כּוּחַ אַז עס הייליגט און רייניגט
דעם מֶענְטֶשׁ, און דרייט אים איבער צו ווערן גוט.
"מִשְׁנֵה" איז די זעלבע אותיות ווי "נְשָׁמָה", עס
רייניגט די נְשָׁמָה. און "מִשְׁנֵה" איז אויך די אותיות
"מִשְׁנֵה", עס טוישט דעם מֶענְטֶשׁ צום גוטן. דער
מִדְרָשׁ זאָגט (מובא בּמִדְרָשׁ תּלפִּיּוֹת) אַז אֲשֶׁר בֵּן יַעֲקֹב
זיָצַט בֵּיּים טיר פון גהינום, און ווער עס האט
געזאָגט מִשְׁנֵיּוֹת לָאזַט ער נישט אַרײַן דאַרט, נאר

ער פירט אים גלייך צו זיך אין גן עדן. און אזוי זעט מען אין פסוק (תהלים ל', ד') ה'עֲלִיתָ מִן שָׁאוֹל נַפְשִׁי, אִיז דִּי ראשי תיבות "משנה", משניות נעמט ארויס דעם מענטש פון שאל תחתית.

אויסער די גרויסע סגולות וואס משניות ברענגט אויף א מענטש אין רוחניות, האט עס אויך גרויסע סגולות בגשמיות, דאס זאגן משניות ברענגט גרויס שפע מיט ברייט פרנסה פאר'ן מענטש. "משנה" איז בגימטריא "פרנסה".

עס איז אמאל געווען א פשוטער דארפס איד, א שוסטער, ער איז געווען א גרויסער ארימאן און ער האט גארנישט געקענט און פארשטאנען קיין לערנען. איינמאל איז ער געווען שבת אין שול פרשת מקץ און ער האט געהערט ווי דער בעל קורא שרייט הויף דעם פסוק (בראשית מ"ג, י"ב) "וְכִסֶּף

מ'שנה קחו בידיכם", און די ווערטער האבן זייער געכאפט זיין הארץ, ער האט געטראכט צו זיך: "יעצט בין איך געוואויר געווארן דעם סוד ווי אזוי מען מאכט געלט, אויב וויל מען האבן 'כסף - געלט', דארף מען 'מ'שנה קחו בידיכם - מען דארף נעמען א משניות אין די האנט אריין'..." און אזוי האט ער טאקע געטון, ער האט נישט פארשטאנען קיין לערנען, ער האט אפער אנגעהויבן זאגן אסאך משניות, ווען ער האט געהאט אפאר איבריגע מינוט האט ער אריינגעכאפט נאך א פּרק אדער עטליכע פּרקים משניות, ביז ער האט געענדיגט אסאך מאל גאנץ ששה סדרי משנה.

עס איז נישט דורך א לאנגע צייט ביז ווען פון דעם ארימער שוסטער איז געווארן א גרויסער עושר. ער האט געעפנט א גרויסער פאבריק פון שיף

און ער האט זייער שיינ מצליח געווען און געווארן
זייער זייער רייך אין זכות פון זאגן אסאך משניות.

ווי אויף דארף מען זאגן יעדן טאג גמרא. ווען א
איד זאגט גמרא ווערט ער ארוםגענומען מיט די פיר
גרויסע מלאכים וואס היטן אים פון אלעם
שלעכטס, ווי עס ווערט געברענגט אין ספר החיים
(לאחיו של המהר"ל מפראג זי"ע) אז גמרא איז ראשי
תיבות ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל.

אין אנהויב קען עס אויסקוקן ווי א נארישקייט
און א געלעכטער בלויז צו זאגן די ווערטער פון די
גמרא ווען מען פארשטייט גארנישט וואס מען
זאגט. ווען א מענטש וויל אבער רייניגן זיין נשמה
און ארויסקריכן פון עבירות, דארף ער וויסן אז עס
איז כמעט נישט מעגליך דאס צו באווייזן אן צו זאגן
די הייליגע ווערטער פון די גמרא. אין די הייליגע

ווערטרער ליגט גאר גרויסע זאכן וואס דאס הייליגט
און רייניגט דעם מענטש אפילו ווען ער פארשטייט
נישט וואס ער זאגט.

“תלמוד” איז בגימטריא “לילית”, וואס דאס
איז די נאמען פון די קליפה וואס איז מכשיל דעם
מענטש און מאכט אים זינדיגן מיט די ביטערע
עבירה פון פגם הברית הוצאת זרע לבטלה רחמנא
ליצלן. דאס זאגן בלעטער גמרא הרגט די קליפה
אינגאנצן. ווי גוט און ווי וואויל איז פאר דעם וואס
מאכט זיך א שיעור צו זאגן יעדן טאג בלעטער
גמרא, וויפיל ער קען. מען הויבט אן פון אנהויב
מסכת ברכות, און מען גייט ווייטער מיט גרויס
עקשנות צו זאגן א בלאט נאך א בלאט, ביז מיט די
צייט איז מען זוכה צו ענדיגן גאנץ ש”ס, און מען
הויבט אן נאכאמאל פון אנהויב.

און אזוי אויף מאַכט מען זיך אַ שיעור צו לערנען יעדן טאג אַביסל מִדְרָשׁ. אין מִדְרָשׁ ליגט אזויפיל מוסר און התחזקות וואס דערנענטערט דאס הארץ פונעם מענטש צום אייבערשטן. חז"ל זאגן (ספרי, פרשת עקב) "אויב ווילסטו קענען דעם אייבערשטן, זאלסטו לערנען אגדה. ווייל ווען מען לערנט אגדה באקענט מען זיך מיט'ן אייבערשטן און מען הויבט אן גיין אין זיינע וועגן". און אזוי שטייט אויף (תנא דבי אליהו רבה, פרק ב') "בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם (תהלים י"ט, ה) - אַלּוּ אַגְדוֹת".

ווי אויף דארף מען זיך צוגעוואוינען צו זאגן יעדן טאג אַביסל זוהר און תקוני זוהר. דער הייליגער אַרײַזֵ"ל האט געגעבן אַ תקון פאר אַ בעל עבירה אז ער זאל זאגן יעדן טאג עטליכע בלעטער זוהר און תקוני זוהר; ווייל בלויז דאס זאגן די

הייליגע ווערטער, רייניגט אָפּ אַלע שמוץ וואס זענען אָנגעקלעבט אויפ'ן מענטש.

און איבער אלעם דארף מען לערנען אסאך הלכה און שלחן ערוך. אַז דעם קען מען נישט זיין קיין איד. א איד דארף לערנען שלחן ערוך און הלכה צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן אין לעבן, צו וויסן וואס מען דארף טון און וואס מען טאר נישט טון. און דאס לייטערט אויך אויס דעם מענטש פון אלעם שלעכטס (עזין ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ח').

ו

עס איז דא א וועג פאר יעדן איד צוריק צו קומען צום אייבערשטן. אפילו ווען דער מענטש איז פארזינקען אין עבירות שוין פאר לאנגע יארן, אפילו ווען ער האט שוין אזויפיל פרובירט צו זיין וואויל און ערליך און עס איז אים נישט געגאנגען,

קרייף ארויס פון שמוץ

אַפילו ווען דער מענטש האט שוין אַפּגעמאַכט אַז ער וועט שוין קיינמאל נישט זיין קיין ערליכער איד; מיט-דעם-אַלעם איז נאַכאַלץ דא אַ וועג פאַר יעדן איינעם אן אויסנאם צו האבן אַ גוטע און פיינע לעבן ברוחניות און בגשמיות.

די ערשטע זאך דארפסטו טרעפן א צדיק וואס קען דיר העלפן, וואס האט פאר דיר א וועג דיך צו העלפן אין דיין לעבן, א צדיק וואס וועט דיר מחזק זיין און מעורר זיין זיך צו שטארקן אין תורה און אין תפלה; פון איין זייט צו רעדן אסאך צום אייבערשטן אויף די אייגענע שפראך, זיך אויסרעדן צום אייבערשטן אלעס וואס דו גייסט דורך ברוחניות און בגשמיות מיט אלע דעטאלן. און פון די אנדערע זייט צו לערנען יעדן טאג די הייליגע תורה.

ווען אַ אַיד וועט זיין שטאַרק מיט די זאַכן, וועט
ער זיכער פֿאַרעכטן אַלעס וואס ער האט נאר
אַפּגעטון אין זיין לעבן, ער וועט ווערן אַן
אַמת'דיגער ערליכער איד, עס וועט אים זיין גוט
אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

תּם וּנשָׁלֵם שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם

A decorative border made of black scrollwork and floral motifs, framing the text. It features symmetrical designs at the top and bottom, with swirling lines and small floral accents.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

נפתלי הירצקא בן חנה נרו יאיר

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות
לבו לטובה, ויתברך מפי אל עליון בבני חיי
ומזוני רוויחא, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחזקאל בן רחל פייגא נ"י

חוגתו

הענדל בת שיינדל תח'ל

ובנם

נחמן נתן נ"י

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם

לטובה, ויתברכו מפי אל עליון בבני חיי ומזוני

רויחא, אמן כן יהי רצון.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה יחיאל בן ברכה גיטל יוכבד נ"י
וזוגתו
רחל קריינדל בת שרה בריינדל ליבא תחי'
ובניהם
יוסף מרדכי, אברהם.

הקדוש ברוך הוא ימלא את כל משאלות לבם לטובה, ויתברך
מפי אל עליון בבני חיי ומזוני רוויחא, ויזכו לרוות רוב נחת
דקדושה מכל יוצאי חלציהם, אמן כן יהי רצון.